

Pagtahan alang sa Pakigsuod ug Pag-alagad

Mk 6:30-34

Gipadala ni Jesus ang mga apostoles aron pagsangyaw sa Maayong Balita sa Ginghamarian sa Dios. Malagmit nabag-ohan sila sa talagsaong tahas nga gisangon ni Jesus kanila apan makugihon ug madasigon kaayo silang mituman niini. Sa ilang pagpamauli gibati tingali nila ang tumang kakapoy. Apan mibati sab tingali silag dakong kahinam tungod sa ilang kalampusan sa pagsangyaw ug pagtudlo. Alang nila nindot ug katingalahan tong kasinatian nga dili angayng dugaydugayon pa pagsugilon kang Jesus: espoko mo nang naayo ang mga masakiton, napapahawa ang dautang mga espiritu ug nasangyawan ang mga tawo! Samtang naminaw si Jesus sa ilang madasigon ug malipayong taho namatikdan niya ang ilang kakapoy ug panginahanglan sa pagpahulay aron makargahag silag dugang enerhiya ug mapun-ag dugang kusog. Busa gidala niya sila sa usa ka hilum ug awaaw nga lugar ug giingnan niya sila, “Dali kamo niining awaaw nga dapit ug pamahulay una kamo.” Apan ang mga tawo nga nagpangita nila nakatag-an haing dapita ang ilang padulngan. Busa nagpanon silag panglakaw didto ug nauna pa man ganig pangabot. Sa pagkamatikod ni Jesus nila mibati siyag dakong kalooy nila ug wala siya makaako sa pagpahawa nila. Gisugdan na lang niyag pagpanudlo nila. Ug sumala pa sa ebanghelyo, gigahinan ni niyag taas nga panahon aron tingali mahatagag igong higayon pagpahulay ang iyang mga apostoles ug aron makakaplag sab silag bag-ong kahulogan sa mga mensahe nga ilang isangyaw ug aron makapatidlum sila niini sa ilang kaugalingon. Busa ang pagpahulay dili lang alang sa pagpabaskog sa ilang lawas apan alang usab sa dugang pagpalig-on sa ilang espiritu. Ang pahulay higayoni sa dugang pag-ila, panagsuod ug pagkalawat sa Ginoo.

Mga igsoon buot nakong ipaambit ninyo ang sugilanon ni Marta nga miadto sa kura paroko aron pagboluntaryo sa pagtabang sa parokya kutob sa iyang mahimo. Nabalitaan man gud niya nga gibalhin na ang pari nga assistant sa kura ug nga wala pay laing gikapuli niya. Ug tungod kay dagko na man ang mga anak ni Marta giisip niyang may dako na siyang panahon nga ikagahin sa parokya. Sama sa kasagarang mahitabo daghan kaayong mga buluhaton ang mahimo niyang tubagon. Gidaawat siya sa pari ug sa ngadtongadto ug sa dihang nagkalawum na ang pag-ila ug pagsalig sa mga

parokyano ni Marta, siya nay kanunay nilang duolon aron magpakitabang. Daghang mga tawo nga dili mataha pagpatambag niya kay nakita nila nga gawas nga gaan siyag buot espirituhanon ug ligdong kaayo siya nga pagkatawo. Sa iyang bahin naningkamot si Marta nga ayohon gyud niyag buhat ang tanang tahas nga gipahimo niya hangtud nga sa dagan sa panahon mura na hinoog balig duha ka tawo ang iyang paglihok. Tungod kay gimahal niya ang iyang trabaho ug tungod sa iyang kahanas ug kakugi sige na hinoong napun-an ang iyang buluhaton. Unya miabot ang adlaw nga iyang namatikdan nga nagkagamay ang panahon nga iyang nagahin alang sa iyang personal nga pag-ampo ug espirituanong meditasyon. Gibati sab niyang dili na kaayo madasigon ang iyang paglihok sa parokya.

Maayo na lang kay wala gyuy gililong si Marta sa iyang bana. Sige siyang mopaambit kumusta na ang iyang kaugalingon ug ang iyang trabaho sa parokya. Gisugyotan siya sa masinabtanon niyang bana nga mopahulay una siyag kadiyot. Nanginahanglan siyag pahulay aron makakonektar pag-usab sa espirituanong tinguha ug panglantaw nga maoy nagduso niya sa sinugdanan ug maoy naghatag niyag motibasyon sa pagtahan sa iyang kaugalingon. Busa mihukom siyang mag-retreat ug mamalandong. Panahon sa retreat gitambagan siya sa direktor nga maayo tingali alang niya nga mogahin gyud siyag usa ka oras matag adlaw, usa ka adlaw matag bulan ug usa ka semana matag tuig isip espesyal nga panahon sa pag-ampo. Kana maoy espesyal ug tukmang higayon nga makakonektar si Marta sa Ginoo ug makigsuod kaniya. Dili ba sa iya mang ngalan nga miboluntaryo siya pagtabang sa parokya? Gisunod ni Marta ang sugyot sa direktor. Ug sa wala madugay nadiskobrehan niya nga nahimo siyang mas suod sa iyang pamilya, mas daghang mga tawo sa parokya ang iyang naduolan ug natabangan, samtang nakagahin gihapon siyag igong panahon alang sa kinabuhi sa personal nga pag-ampo.

Mga igsoon, dili ikalimod nga gitawag kita dili lang sa pakigsuod kang Jesus apan alang usab sa pakig-uban niya sa iyang misyon. Samtang anaa kanunay ang peligro nga mapalabiag tubag ang espirituanong bahin sa atong kinabuhi ug dili mahatagag igong pagtagad ang katungdanan sa pag-atubang ug pagtubag sa mga hagit ug suliran nga sosyal, maoy kasagarang mahitabo nga malambigit kaayo ta sa daghang mga tahas ug mga

kalihokan uban ug alang sa mga tawo. Busa maoy tendensiya nga ang atong panginahanglan sa personal nga pag-ampo mapadaplin o mahikalimtan na lang hinoon. Ug angay gyud nang likayan kay segurodo nang makadaut sa atong personal ug espirituhanon nga kinabuhi. Sa walay pagduhaduha ang atong pagpakabana alang sa atong mga silingan, kinahanglang manukad gyud sa pakiglambigit, pakigsuod ug pagkalawatay ni Kristo diha sa pag-ampo, diha sa pagpamalandong sa iyang Pulong ug diha sa pagsaulog sa balaang Eukaristiya. Sama ni Marta ug sa mga Apostoles ang sukdanan nga mahimo kitang tinuod ug epektibong saksi ngadto sa mga tawo sa atong palibot mao ang kalidad sa atong pagkatuhop sa gahum sa ebanghelyo. Wa tay mahimo sa atong kaugalingong kusog. Makasaksi lang ta sa Kristohanong mga buhat kon kita mismo natuhop sa Espiritu ni Kristo nga nabanhaw. Amen.

**+Manny Cabajar, C.Ss.R. D.D.
Obispo sa Pagadian**